

holdeligt, saa er det Lovgivningsfaktorenes Opgave at faa denne Sag ordnet. Hvis man tror det er fornuftigt og til Samfundets Bedste, vil man nok finde ud af det, der mangler i Lovene i saa Henseende. — Som sagt, jeg beklager meget, at den højtærede Minister efter min Opfattelse noget foregreb Kommissionens fri Virkemaade, idet den selvfølgelig vil tage ikke ganske ringe Hensyn til, hvad den højtærede Minister har sagt om Forslaget i Dag. Mærkværdigt er det, at der ikke er mere Begærlighed hos Landbostandens Repræsentanter efter at deltage i denne Diskussion. Jeg vil dog haabe, at man, inden vi slutte, maa faa de Herrer's Røster at høre, og særlig vil jeg atter henvende min Opmærksomhed paa det ærede Medlem fra Bælum (S. Jensen), der saa tydeligt lagde for Dagen, den Dag vi diskuterede en lignende Sag, at han havde en klar Forstand i den Retning. Jeg vil appellere til ham, at han nu siger os, hvad han mener om denne Maade at komme Landboerne og Landarbejderne til Hjælp paa. Jeg siger ikke, at den er syldestgørende, selv om Lovforslaget gik igennem i den nuværende Form, tror jeg ikke, alle Brøst vare afhjulpne, men jeg tror i alt Fald, at man her er inde paa den Bane, som man bør komme ind paa, og som skal føre til, at de paagældende komme til at indtage saa god en Stilling i Samfundet som muligt. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem fra Bælum vil efterkomme min lille behagelige Henvendelse til ham, jeg vilde sætte Pris paa at høre den gode og klare Mening om Landbostandens Forhold, som han tidligere saa tydeligt har lagt for Dagen, at han er i Besiddelse af. For øvrigt skal jeg indskrænke mig til disse Ord og som sagt anbefale Lovforslaget. — Jeg vil haabe, at det i Udvalget maa nyde Fremme, at Forslagsstillerne ikke ville nøjes med at indgive dette lille Lovforslag een Gang, men, selv om det skulde falde noget for Brystet, komme igen og komme igen med det.

Ordføreren for Forslagsstillerne
(S. R. Lauridsen): Jeg vil begynde med at bringe den højtærede Indenrigsminister min Tak, fordi han værdigede os to Smaafolk, min ærede Medforslagsstiller (P. Christensen) og mig, at deltage i en Diskussion,

i hvilken han ikke vilde deltage med det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgfreds (Bluhme). Det glæder mig ganske overordentligt, for dert se vi selvfølgelig en Høflighed og en Hensynsfuldhed. Det har jo indtil Dato været Skik, at Ministrene deltog i Diskussionen, og hvis den højtærede Minister den Dag havde kunnet bevæge sig til det, var vort Forslag maaske slet ikke kommet til at foreligge. Men vi ræsonnerede ud fra den Betragtning, da jeg i en Narrætte har haft denne Tanke om Statsfæste, at bider ikke det ene, skal det andet nok faa Lov til at bide, og i den Henseende viser det sig jo, at jeg ikke har taget helt fejl. I øvrigt skal jeg med Hensyn til det, som den højtærede Minister fremdrog om, at Landbot Kommissionen vistnok ikke vilde overveje vort Forslag, ganske slutte mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Hjrdum) og sige, at det opfatter jeg egentlig som en Slags Tvang paa dette Ting. Den højtærede Minister har ønsket her i Dag — og det tror jeg er meget rigtig opfattet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds — at indvirke paa dette Ting i den Retning, at sige, at hvis den Slags Tanker, som ligge i vort Forslag, skal overvejes af Landbot Kommissionen, saa er al Forhandling om Landbot Kommissionen i alt væsentligt affaaeren. Saaledes opfatter jeg de Ord, som fremkom fra Hans Ekscellence Indenrigsministeren, og det glæder mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds havde ganske den samme Tanke derom. Jeg tror imidlertid vedblivende, skønt jeg fuldt ud skal anerkende den højtærede Formands Berettigelse til at paatale min Opfattelse af Arbejderkommissionen, at en Landbotkommission ikke naar til noget Resultat, hvis den ikke ogsaa tager de Opfattelser, som ligge i dette Lovforslag, op til Overvejelse, og hvis den ikke afgiver over den Ting en virkelig saglig og grundig og oprigtig Betænkning. Jeg skal tilføje, at det kan selvfølgelig ikke være mig, men dette Tings Flertal, der maa afgøre, om det er en virkelig værdig Stilling for dette Ting at lade sig paahyde af Regeringen, at det ikke maa tage Hensyn til et Forslag, som er fremsat her i Tinget. Om det Spørgsmaal har jeg selvfølgelig ikke nogen som helst Ret til at